

(Kort bemærkning).

Hanne Andersen (S):

Jeg vil gerne sige, at det er jo så ikke helt korrekt.

Men jeg vil også gerne sige, at det ikke kun er et spørgsmål om svaghed fra Socialdemokratiets side, for der er jo gjort alvorlige forsøg på at forhandle det her igennem og finde en løsning. Det har så ikke kunnet lade sig gøre; og det synes vi til gengæld ikke at patienterne skal undgælde for. Vi er mere optaget af, at patienterne får en forsikringsløsning end af at blive ved med nogle nytteløse forhandlinger.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Nu siger fru Hanne Andersen igen: forhandlet igennem. Jamen det her er en lov, der handler om dansk sundhed. Det handler om forhold for danske borgere. Det er vel ikke sådan, at vi overhovedet ikke er i stand til at lave en lov, som pålægger importører i Danmark og andre, der importerer og producerer medicin – ligesom med cigaretter, dér har vi også en afgift, som også gælder for udenlandske cigaretfirmaer – at betale en afgift, hver gang de laver et styk af en eller anden pakning. Det er vel ikke sådan, at lige pludselig kan det ikke gøres for medicin, mens man kan gøre det for andre ting.

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Jeg skal da sige, at jeg er enig med hr. Bruno Jerup i, at det må være medicinalbranchen selv, der laver frivillige ordninger, således at patienterne er optimalt garanterede i en eventuel situation, hvor de skulle få brug for det; ingen tvivl om det. Men vi ved jo, at ministeren, som det blev nævnt, har arbejdet for at få en løsning, og det er åbenbart håbløst at få Medif med i denne omgang.

Jeg vil gerne opfordre ministeren til at prøve endnu en gang; jeg synes ikke, man skal opgive under nogen omstændigheder. Men ligefrem at køre det meget hårdt frem, at vi må pålægge medicinalbranchen at påtage sig de udgifter, fordi det ikke er patienterne, der skal betale, som der blev sagt, det er jo – undskyld, at jeg siger det, hr. Bruno Jerup – rent og skært vrøvl. Hr. Bruno Jerup ved jo udmærket godt, at medicinalbranchen så skal have pengene ind et andet sted, og det bliver altså igen patienterne, der skal holde for, uanset hvordan man vender og drejer den sag.

(Kort bemærkning).

Hanne Andersen (S):

Jeg vil gerne sige til hr. Jerup, at danske patienter jo ikke som følge af EF-direktivet gennem lovgivning kan sikres mod andet end den defekt, der er ved et produkt. Der er ikke mulighed for, at patienterne sikres mod systemskader, dvs. skader, som skyldes kendte, men uundgåelige bivirkninger ved produktet. Og de skader er de mest almindelige, når det drejer sig om lægemidler.

Så er der også beviskravene. Der er nu en tydelig fordel for patienterne, og derfor synes vi, det er nyttigt og fornuftigt at tage det initiativ, der bliver taget.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Jamen fru Hanne Andersen har helt ret. Det er jo lige præcis derfor, der skal laves en fond. Det er lige præcis for at have en mulighed for at gøre noget ved systemskaderne, så derfor forstår jeg ikke, at det skulle være noget argument. Det er jo derfor, der skal laves en fond.

Problemet er, hvor pengene skal komme fra, om de skal komme fra, at man nedsætter medicintilskuddet, eller de skal komme fra, at man simpelt hen pålægger producenterne og importørerne en afgift på det, de producerer eller importerer. Vi har trods alt – vil jeg mene – et eller andet medansvar for, hvad der kommer ind i landet, og hvad der fyldes i folk; det vil jeg mene.

Omkring frivilligheden vil jeg sige til hr. Jan Køpke Christensen, at det er i hvert fald noget, der har været forsøgt i ganske lang tid. Langt, langt over et år har man forsøgt at få importørerne med på en frivillig ordning. Det er faldet til jorden. Jeg synes da gerne, at man kan prøve igen, men det er i hvert fald noget, der er prøvet, også i den grad, så den holder ikke.

Og så vil jeg godt spørge hr. Jan Køpke Christensen: Hvad forestiller han sig så, der skal gøres, når de siger nej endnu en gang, hvis vi nu prøver at spørge dem endnu en gang og giver dem 14 dage til at svare? Hvad vil hr. Jan Køpke Christensen så gøre? Vil han så sige: Nå ja, så smider vi det over på forbrugerne, for det er jo helt urimeligt, hvis man laver en tvangsordning for importørerne? Er det dér, han er?